

fra andre i Skødstrup. De ere tagne af den officielle Beretning, der er bleven os tilstillet, og som hedder „Beretning om Driften af de danske Statsbaner“. Naar den højtærede Minister i Gaar oplyste, at der i Aaret 1897—98 var solgt i alt 7,603 Billetter ved dette Billetsalgssted — jeg skulde tage meget fejl, om det ikke var det Tal, der blev nævnt, og jeg haaber, at jeg maa blive gjort opmærksom derpaa, hvis jeg skulde have taget fejl — saa staar der i denne Beretning om det samme, at der fra 1ste April 1897 til 31te Marts 1898 i Skødstrup er solgt 9,332 Billetter, altsaa netop det Tal, jeg fremførte forleden Dag her i Tinget. Hvori Fejlen ligger, skal jeg ikke afgøre. Jeg vil kun pointere dette, at jeg havde mine Tal fra den officielle Beretning, der er os tilsendt. Efter den samme Beretning var Indtægten ved Billetsalgsstedet 899 Kr. større i 1897—98 end i 1896—97. Den højtærede Minister gav dernæst ogsaa Oplysning om det Antal rejsende, der var rejst fra Skødstrup i det sidste Aar 1898—99. Det har ikke før været oplyst, og det har hverken den højtærede Minister eller jeg før udtalt os om. Jeg har ikke kunnet det, da vi ikke have faaet nogen Beretning for dette Aar, men naar det nu er oplyst, at Antallet af solgte Billetter da var 8,555, saa er det dog over 1,000 Billetter flere end der er solgt fra Skødstrup i 1896—97. Men jeg skal nu tillade mig at henvende mig personlig til den højtærede Minister. Det kan jo være, at vi da ved at sammenholde Tallene kunne faa Oplysning om, hvorledes Forskellen paa disse er fremkommen. Jeg skulde slet ikke have fremdraget denne Sag ved Finanslovens Behandling, thi jeg mener, at den hører snarere hjemme ved Behandlingen af Andragendet om Udvidelse af Skødstrup Billetsalgssted, men da Sagen blev nævnt af et andet æret Medlem, og da der under Omtalen fremkom Tal, som ikke stemte med mine Uddrag af Beretningen om Statsbanedriften, mente jeg, det var nødvendigt for mig som Repræsentant for den Kreds, hvori Skødstrup ligger, at fremkomme med de Oplysninger, jeg kunde give.

Rosleff: Det ærede Medlem for Aarhus 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) udtalte for lidt siden, da han havde Ordet, at han vilde tilbagevise den Beskyldning, som jeg skulde have fremsat, at de dyrkede Sport i de andre Fjerkræavlforeninger. Han tilbageviste denne Beskyldning paa en meget

indigneret Maade, som vidnede om, at det havde berørt ham ilde, at man kunde mene, at de dyrkede Sport der. Det ærede Medlem kunde have sparet sig denne Udtalelse og denne Indignation, thi jeg har ikke udtalt noget saadant. Jeg har sagt, at de give sig af med Duer og Sportshøns, men ikke, at de dyrke dem — det glæder mig, at *det* Ord kan det ærede Medlem ikke sige, at jeg har brugt. — Det ærede Medlem indrømmede, at de i deres Forening præmierede disse Dyr, jeg der har nævnt. Nu skal der ganske vist efter min Mening mere end almindelig Menneskeforstaaelse til at finde ud af nogen Forskel paa dette, at de have disse Dyr i deres Forening og præmiere dem, og paa, at de, som jeg har sagt, give sig af med disse Dyr. Jeg synes, det er en korrekt Betegnelse, som ikke kan være mildere, men jeg har ikke sagt, at de „dyrke“ dem, og det er særlig det Udtryk, det ærede Medlem ikke kunde lide. Det ærede Medlem kunde altsaa have sparet sine Udtalelser. Da det ærede Medlem forleden Dag havde Ordet, udtalte han et stærkt Ønske om, at der kunde ske et venkabeligt Samarbejde mellem Fjerkræavlforeningerne, og denne Tanke gav jeg min Tilslutning forleden, da jeg havde Ordet. Jeg udtalte nemlig, at jeg haabede, at der i Fremtiden kunde ske et venkabeligt Samarbejde mellem disse Foreninger, og at vi for vort Vedkommende i „Landøkonomisk Fjerkræavlforening“ ikke havde det mindste udestaaende med de andre Foreninger, men tværtimod stod paa en meget venkabelig Fod med dem. Vi vare slet ikke jaloux paa dem. Naar det ærede Medlem til Slutning udtalte sin Misbilligelse af, at den ny Fjerkræavlforening saa tidlig havde faaet Statstilskud, kunde det tyde paa, at det var det ærede Medlem, der var jaloux paa denne Forening. Imidlertid vil jeg bede det ærede Medlem om at lade denne Jalousi forsvinde og arbejde i god Forstaaelse med os i Fremtiden for denne for Landbruget meget vigtige Sag.

Da jeg har Ordet, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger som Tilsvar til, hvad den ærede Indenrigsminister udtalte i Gaar. Jeg sagde ikke, at Taastrup Station var en af de daarligste Stationer, og at der ikke var andre, der var lige saa daarlige. Det kan godt være, at der er det. Jeg sagde, at Forholdene paa Taastrup Station vare meget daarlige. Det maa nemlig indrømmes, at Forholdene der med Hensyn til Pladsen ere meget ind-